

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

20. Laudatio & descriptio Mundi: Ex Theodoreto & D. Cypriano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

culenti non solent prætermitti : quod fuisse
postea declarabitur exemplis.

Tertium, stylus descriptionum duplex est,
vnuſ historicus, preſlus, acer, & concinus, al-
ter Epidicticus, paulo magis pictus, & efflu-
ens. Quid cuīque loco, & argūmento conve-
niat, prudētia ſatis iudicabit. Nunc aliquot
exempla delibemus.

Laudatio, & deſcriptio mundi.

Ex Theodoreto, & D. Cypriano.

C A P V T X X .

Mundi laudatio, ſive deſcriptio p̄eclā-
rum eſt dicendi argumentum, in quo
omnes omnium penē diſertorum ca-
lami defudantur. Hunc autem fermē modum
tenent, ut per cauſas, partes, & adiuncta filium
trahant orationis. Sic Theodoreto oratione
quaſta de materia, & mundo, poſt explosas va-
norum Philoſophorum ſententias, hanc pri-
mū rerum molitionem à ſapientiſſimo, &
potentiſſimo artifici commendat his verbiſ.

Oὐτὸς τὸν παντὸς ποιητὴς, οὐτὸς ἐργάζεται,
οὐτὸς ὑλῆς δέται, ἀλλὰ οὐτὸς εἰσὶ τοῖς ἀλλοῖς
τεχνίταις, καὶ ὑη, καὶ ὅρυα, καὶ μύρο, καὶ
χρόνο, καὶ πόνο, καὶ βούτημα, καὶ θηρι-
λεῖα, τούτοις τῷ θεῷ τῷρ όλους ἡ Βαθμοῖς.
Ηδίλιος δὲ σὺν ὅσα ἡδαύαρο, ἀλλὰ οὐτὸς
ἀρχαῖνεδοχίματερ, φάδιον μὲν γέρην αὔτοῦ,
καὶ μυρίας, καὶ δισμυρίων δημιουργῶν τοῦ
κόσμου.

Hinc vbi de opificiis, potentia, & ſapientia
attigit, praincipias vniuersi partes aggreditur.
τῷρ γεγονότω τὰ μὲν εἰσιν αἰδητά τὰ δὲ
νοητά. Καὶ τὰ μὲν ἴτιγεα, τὰ δὲ ὑπερβολαί.
ἀναγκαῖς δέ, καὶ ζωηπιτοῖς οἷς.

Solet deinde ad ſingulas partes oratio de-
labi, quas nitido, vernantique colore profequuntur. Quo in genere multa ſunt exempla, que
nos pluribus ſuo loco. Nunc iſtud Cypriani
prolusionis iſtud audiamus.

Habet iſtam mundi pulchritudinem, quam
videat, atque miretur; Solis ortum aspiciat;
rursum occasum mutuis vicibus dies, noctes
que, reuocantem, globum Lunæ temporum

eurſus incrementis ſuis, decrementisq; ſignan-
tem; Astrotum-micantium choros, & à ſummo
de ſumma mobilitate fulgentes; Anni totius
per vices membra diuila, & dies ipſos cum no-
ctibus per horarū ſpatia digetos, & terre mo-
lem libratam cum montibus, & profua ſumi-
na cum ſuis fontibus, extensa maria cum ſuis
fluſtibus, atque littoribus: Interim conſtan-
tem pariter ſumma conſpiratione, neſibꝫque
concordie exēfum aetem medium, tenuitate
ſua cuncta vegetantem, nunc imbræ contra-
ctis nubibus perfundentem, nunc ſerenitatem
refecta raritate reuocantem; Et in omnibus i-
ſis incolas proprios in aero aue, in aquis pi-
ſeem, & in terra hominem Hęc, inquam, & alia
opera diuina, ſint Christianis hominibus ſpe-
ſacula.

Laus imperij, Regionis, urbis.

C A P V T X X I .

L Atiſſimus erit dicendi campus, ſi hec ca-
pita mente complectaris, & per eadem
filum laudationis extendas. Prīu lau-
diū d-
Erunt autem ſeptem, Ὁρigo, in qua pri-
mū inquirendus fundator. curu ca-
Heros, an Homo, inquit Menander Rhetor,
& de eius laude dicendum paucis, ſi obſcurus,
& incertus, ſatis cum ſuę vrbis gloria commen-
dari oſtendes. Si famę haud ita bonaz: apologia
erit vtendum.

Diuturnitas, ſive antiquitas, cuius frequēs
est commendatio. Sic Athenienses, cum ſo-
le genitos. Arcades ante lunam natos pre-
dicant. Si vrbis antiqua, dices legibꝫ na-
rrare ita constitutum eſſe, ut quod antiquiſſi-
mum eſt, idem quoque fit honore digniſſi-
mum. Si recens, eam iſtar pueræ pubeſce-
re, & ad optimas qualque ſpes in dies affu-
gere.

Fines, copice, opera, viti, virtutes. Quæ qui-
dem omnia in Romæ laudatione apud Afridi-
dem, & cateros faciēt apparent, & animadver-
tet, qui granifimos quoque authores legerit,
quorum testimonij vicit eruditus Liphius de
magnitudine Rom.

Eius Origo eſt ab Ænea & Troianis.
Antiquitas excedit annorum duo millia, &
trecentos.

Fines, ab oriente fuerunt Euphrates, &
meri-